

SPIS TREŚCI

1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA	3
1.1. OPIS OBIEKTU	3
1.2. PODSTAWA OPRACOWANIA	3
2. PODSTAWOWE OBLICZENIA INSTALACJI WODNO-KANALIZACYJNEJ	3
2.1. ZAPOTRZEBOWANIE NA WODĘ	3
2.2. ZAPOTRZEBOWANIE NA WODĘ	3
2.2. DOBÓR WODOMIERZA	4
2.4. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI WODNEJ	4
2.5. WYKONANIE ROBÓT I PRÓBA SZCZELNOŚCI DLA INSTALACJI WODNEJ	6
2.6. ZABEZPIECZENIA ANTYKOROZYJNE	6
3. OPIS TECHNICZNY INSTALACJI KANALIZACYJNEJ	6
3.1. ILOŚĆ ODPROWADZANYCH ŚCIEKÓW DO KANALIZACJI SANITARNEJ	6
3.2. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI KANALIZACJI SANITARNEJ	7
3.3. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI WEWNĘTRZNEJ KANALIZACJI DESZCZOWEJ	7
3.4. BADANIE SZCZELNOŚCI INSTALACJI KANALIZACYJNYCH	8
3.5. MONTAŻ, UKŁADANIE PRZEWODU NA DNIE KANAŁU	8
4. INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	9
4.1. POTRZEBY CIEPLNE BUDYNKU	9
4.2. SPRAWNOŚCI ENERGETYCZNE INSTALACJI	9
4.3. OPIS INSTALACJI CENTRALNEGO OGRZEWANIA	9
4.4. RUROCIĄGI	10
4.5. GRZEJNIKI	10
4.6. ARMATURA	11
4.7. ODPOWIEDZENIE INSTALACJI I SPUST WODY INSTAL. GRZEWOCZEJ	11
5. TECHNOLOGIA ŹRÓDŁA CIEPŁA	11
5.1. BILANS CIEPŁA DLA KOTŁOWNI I WĘZŁA CIEPŁA	11
5.2. OPIS PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ	11
5.3. ZABEZPIECZENIE KOTŁOWNI	11
5.3.1. Obieg c.o. – układ zamknięty	11
5.4. NEUTRALIZATOR KONDENSATU	12
5.5. WYMIENNIK MIESZKANIOWY	12
5.6. ZBIORNIK BUFOROWY	12
5.7. SYSTEM DETEKCJI GAZU	12
5.8. KOMINY I WENTYLACJA	12
5.9. AUTOMATYKA PRACY KOTŁOWNI I INSTALACJI C.O.	13
5.10. PRÓBY CIŚNIENIOWE	13
5.11. ZABEZPIECZENIE ANTYKOROZYJNE I IZOLACJE CIEPLNE W KOTŁOWNI	13
6. INSTALACJA GAZU	13
6.1. OPIS ROZWIĄZANIA	13
6.2. ZAPOTRZEBOWANIE NA GAZ ZIEMNY	14
6.3. ODPROWADZENIE SPALIN, WENTYLACJA WYWIEWNA	14
6.4. ODBIORY	14
6.5. ZABEZPIECZENIE ANTYKOROZYJNE	14
7. INSTALACJA WENTYLACJI MECHANICZNEJ	14
7.1. UKŁAD WENTYLACJI WYCIĄGOWEJ Z GARAŻU	14
7.2. PRZEWODY WENTYLACYJNE I ICH PROWADZENIE, UZBROJENIE	15
7.3. AUTOMATYKA	16
7.4. ZABEZPIECZENIE PRZED KOROZJĄ	17
7.5. WYTYCZNE BRANŻOWE	17
8. UWAGI	17
9. OŚWIADCZENIE	17

SPIS RYSUNKÓW

NR RYS.	NAZWA	SKALA
S-W-01	RZUT PIWNICY-INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-W-02	RZUT PARTERU -INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-W-03	RZUT I PIĘTRA -INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-W-04	RZUT II PIĘTRA-INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-W-05	RZUT III PIĘTRA -INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-W-06	RZUT PODDASZA -INSTALACJA CIEPŁEJ I ZIMNEJ WODY	1:100
S-WKS-2.1	RZUT PIWNICY - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-WKS-2.2	RZUT PARTERU - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-WKS-2.3	RZUT I PIĘTRA - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-WKS-2.4	RZUT II PIĘTRA - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-WKS-2.5	RZUT III PIĘTRA - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-WKS-2.6	RZUT PODDASZA - INSTALACJA KANALIZACJI SANITARNEJ	1:100
S-CO-1	RZUT PIWNICY – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-2	RZUT PARTERU – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-3	RZUT I PIĘTRA – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-4	RZUT II PIĘTRA – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-5	RZUT III PIĘTRA – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-6	RZUT IV PIĘTRA – INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA	1:100
S-CO-7	ROZWINIECI INSTALACJI CO	
S-WK-1	SCHEMAT KOTŁOWNI	
S-WK-2	RZUT KOTŁOWNI I WĘZŁA CIEPŁA	
S-WK-3	PRZEKRÓJ KOTŁOWNI	
S-WK-4	SCHEMAT WĘZŁA CIEPŁA	
S-WK-5	WĘZEL POMIAROWY	
S-G-1	RZUT PIWNICY – INSTALACJA GAZU	
S-G-2	RZUT PARTERU – INSTALACJA GAZU	1:100
S-G-3	ROZWINIĘCIE -INSTALACJA GAZU	
S-WM-01	RZUT PIWNICY-INSTALACJA WENTYLACJI I KLIMATYZACJI	1:100
S-WM-02	UKŁAD STEROWANIA	

1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Tematem opracowania jest projekt budowlany instalacji sanitarnych, tj.: wewnętrznej instalacji ciepłej i zimnej wody, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, instalacji gazowej, centralnego ogrzewania, źródła ciepła: kotłownią gazową współpracującą z węzłem ciepła, wentylacji mechanicznej wyciągowej garażu dla projektowanego budynku mieszkalnego wielorodzinnego zlokalizowanego w Oświęcimiu przy ul. Sadowej na dz. nr 289/178.

1.1. OPIS OBIEKTU

Projektowany obiekt jest 6 kondygnacyjny, podpiwniczony. W budynku projektuje się 70 mieszkań ze standardowym wyposażeniem sanitarnym.

Do budynku zostanie doprowadzona woda na cele bytowo-gospodarcze przyłączem Ø90PE z istniejącego wodociągu rozdzielczego w110PE (wg odrębnego opracowania budowy przyłącza wody i kanalizacji sanitarnej). Główny zestaw pomiarowy przewiduje się w kotłowni na parterze. Ciepła woda przygotowywana będzie w zdecentralizowanych stacjach ciepłych – wymiennikach mieszkaniowych dla każdego mieszkania indywidualnie.

Ścieki socjalno-bytowe z budynku zostaną odprowadzone do istniejącego kolektora ścieków ks200 przebiegającego na południe od przedmiotowego budynku na działkach inwestycyjnych.

Wody opadowe z budynku będą odprowadzane do istniejącej miejskiej sieci kanalizacji deszczowej.

Odpadki niebezpieczne nie występują. Teren objęty inwestycją jest uzbrojony w sposób zapewniający obsłużenie projektowanej inwestycji.

Powyższa inwestycja nie będzie wpływać niekorzystnie na środowisko i otoczenie. Rozpatrywany teren inwestycji jest w obszarze „Natura 2000”. Nie podlega nadzorowi konserwatora zabytków. W rozpatrywanym terenie brak wpływów eksploatacji górniczej.

1.2. PODSTAWA OPRACOWANIA

- projekt architektoniczno-konstrukcyjny budynku
- uzgodnienia z Głównym projektantem inwestycji
- Obowiązujące przepisy i normatywy projektowania
 - „Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych tom II - Instalacje sanitarne i przemysłowe”
- Przepisy BHP i P.POŻ.

2. PODSTAWOWE OBLICZENIA INSTALACJI WODNO-KANALIZACYJNEJ

2.1. ZAPOTRZEBOWANIE NA WODĘ

Do produkcji woda nie będzie wykorzystywana. Jedynie zapotrzebowanie na wodę będzie wynikać z potrzeb socjalno-bytowych. Obliczone ilości sporządzono w oparciu o jednostkowe wskaźniki zapotrzebowania wody wg wytycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody.

2.2. ZAPOTRZEBOWANIE NA WODĘ

- średnie dobowe	$q_{dśr} = \Sigma U \cdot q_c = 250 \cdot 100 = 25,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$
- maksymalne dobowe	$q_{dmax} = q_{dśr} \cdot N_d = 25,0 \cdot 2 = 50,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$
- średnie godzinowe	$q_{hśr} = q_{dmax} / \tau = 50 / 16 = 3,125 \text{ m}^3/\text{godzinę}$
- maksymalne godzinowe	$q_{hmax} = q_{hśr} \cdot N_h = 3,125 \cdot 3 = 9,37 \text{ m}^3/\text{godzinę}$

U – liczba mieszkańców

τ – liczba godzin użytkowania instalacji w ciągu doby (16 h/d)

N – współczynnik nierównomierności rozbioru

Zgodnie z normą PN-B-01706:1992 dla budynku chwilowy rozbiór wody do celów bytowo-gospodarczych obliczono na podstawie powyższej normy:

- przepływ obliczeniowy „ q ” l/s

$$q = 1,7 (\Sigma q_n)^{0,21} - 0,7$$

gdzie: q_n – normatywny wypływ z punktów czerpalnych

W budynku zainstalowanych jest:

- bateria umywalkowa 90 szt ($q=0,07$)
- bateria zlewozmywakowa 70 szt ($q=0,07$)
- zawór ustępowy 89 szt ($q=0,13$)
- bateria prysznicowa/wannowa 70 szt ($q=0,15$)
- zawór do pralek 70 szt ($q=0,15$)

- zawór do zmywarek 70 szt ($q=0,15$)
- zawór czerpalny z perlatoem 1 szt ($q=0,15$)

razem: 75,97 dm³/s

Stąd przepływ obliczeniowy:

$$q = 1,7 (\sum q_n)^{0,21} - 0,7 = 3,52 \text{ dm}^3/\text{s} = 12,67 \text{ m}^3/\text{h socjal.}$$

Do celów p-poż. chwilowy przepływ przeciwpożarowy przy uwzględnieniu otwarcia 1 hydrantu wewnętrznego o średnicy Ø50 wyniesie:

$$Q_{p\text{-poż}} = 2,5 \text{ dm}^3/\text{s}$$

2.2. DOBÓR WODOMIERZA

DOBÓR WODOMIERZA GŁÓWNEGO

Dobór głównego zestawu wodomierzowego wg odrębnego opracowania przyłącza wodociągowego. Zaprojektowano dwa niezależne zestawy wodomierzowe na cele bytowo-gospodarcze i instalację p.poż.. Zestawy wodomierzowe należy zabudować w piwnicy za pierwszą ścianą zewnętrzną w pomieszczeniu parkingowym. **Zestaw wodomierzowy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi, dostępem osób nieupoważnionych i zamarznięciem.**

DOBÓR WODOMIERZY MIESZKANIOWYCH

W mieszkaniu zaprojektowane jest:

- bateria umywalkowa	1 szt	($q=0,07$)
- bateria zlewozmywakowa	1 szt	($q=0,07$)
- bateria prysznicowa	1 szt	($q=0,15$)
- zawór ustępowy	1 szt	($q=0,13$)
- zawór do pralki automatycznej	1 szt	($q=0,15$)
- zawór do zmywarki domowej	1 szt	($q=0,15$)

RAZEM: 0,87dm³/s

$$q = 0,682(\sum q_n)^{0,45} - 0,14$$

- przepływ obliczeniowy $q = 0,50 \text{ dm}^3/\text{s}$

$$Q = 2 \times q = 2 \times 0,50 = 1,00 \text{ dm}^3/\text{s} = 3,60 \text{ m}^3/\text{h}$$

Dobrano wodomierz skrzydełkowy jednostrumieniowy $q=1,5 \text{ m}^3/\text{h}$ o średnicy DN20 do zimnej wody.

Dla każdego mieszkania należy zabudować wodomierz wewnątrz stacji wymiennika mieszkaniowego zabudowanego w szachcie na klatce schodowej. Wymiennik przystosowany jest do użycia wodomierza $Q_n=1,5 \text{ m}^3/\text{h}$ o długości korpusu 110mm i przyłączy 3/4" bez śrubunków.

DOBÓR WODOMIERZY DLA KOTŁOWNI

W celu opomiarowania poboru wody na cele techniczne do kotłowni zaprojektowano podlicznik JS 1,0 $q_n=1,0 \text{ m}^3/\text{h}$, o średnicy Dn15 zamontowany na ścianie w kotłowni. Przed wodomierzem zabudować zawór odcinający Dn20. Za wodomierzem zamontować zawór antyskażeniowy typu EA Dn 20 (np. EA-RV 284 firmy Honeywell lub inny równoważny).

2.4. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI WODNEJ

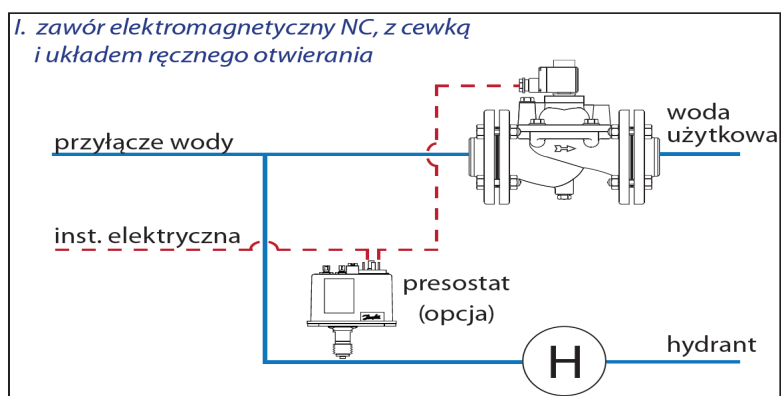
Woda do budynku zostanie doprowadzona przyłączem wodociągowym (wg odrębnego opracowania) do głównego zestawu wodomierzowego zabudowanego w kotłowni. Zaprojektowano dwa niezależne zestawy wodomierzowe na cele bytowo-gospodarcze i instalację p.poż. Za zestawem wodomierzowo - antyskażeniowym, instalację rozprowadzić rurami stalowymi pod stropem piwnicy, do pionów wodnych i hydrantów p.poż. Rurociągi prowadzić w izolacji cieplnej, zabezpieczyć przed zamarznięciem kablem grzejnym samoregulującym.

Instalację ppoż do hydrantów oraz wody bytowej w piwnicy zaprojektowano z rur ze stali ocynkowanej o średnicy DN50-DN80. Instalację c.w.u, zimnej wody oraz wody cyrkulacyjnej zaprojektowano z rur wielowarstwowych PE-RT/AL/PE-HD firmy Kan-Therm lub równoważne i rur stalowych ocynkowanych. Rurociągi należy łączyć przy pomocy złączek zaciskowych z wykorzystaniem kształtek mosiężnych. Rury stalowe ocynkowane łączy się przez złączki gwintowane. Maksymalne ciśnienie pracy dla rur wielowarstwowych wynosi 10 bar (ciepła woda 95°C).

Instalacja przeciwpożarowa składa się z 2 hydrantów DN52. Hydranty należy rozmieścić zgodnie z rysunkami rzutów. Zawory powinny być umieszczone na wysokości 1,35 m od poziomu podłogi. Nasada tłoczna powinna być skierowana do dołu. Przed hydrantem powinna być dostateczna przestrzeń do rozwinięcia linii gaśniczej. Na hydrantach wewnętrznych należy umieścić instrukcję postępowania na wypadek konieczności ich użycia.

Instalacja hydrantowa powinna odpowiadać warunkom wg PN-EN 671/1-3.

Aby zapobiec niekontrolowanemu wypływowi wody z instalacji bytowej w czasie pożaru zaprojektowano na głównym odgałęzieniu zasilającym instalację zimnej wody użytkowej zawór elektromagnetyczny DN80 typu EV220B 80B firmy DANFOSS, typ NC z cewką BE230AS 230V 10W. Zawór ten zamknie dopływ wody do instalacji wody bytowej w razie pożaru poprzez wykrycie czujnikiem spadku ciśnienia w instalacji hydrantowej. Zawór elektromagnetyczny zabudowany będzie za zestawem wodomierzowym, na rurociągu zimnej wody bytowej i wyposażony dodatkowo w układ ręcznego otwierania, umożliwiający ręczne otwarcie zaworu np. w przypadku awarii zasilania (zgodnie z wytycznymi producenta dla inst. p.poż. nawodnionej bez awaryjnego zasilania). Zawór elektromagnetyczny wyposażać w obejście z zaworem kulowym Dn80. Na zasilaniu pionów zimnej wody, zabudować zawory odcinające. Dostęp do układu zaworów poprzez drzwiczki inspekcyjne zamykane na klucz od strony klatki schodowej.

Główne piony wodne prowadzić razem z pionami instalacji C.O. w szachtach instalacyjnych. Piony wewnętrzne mieszkaniowe na III piętrze zabudować w brzdach ściennych bądź w szachtach przy kominach. Przewody rozprowadzające w mieszkaniu prowadzić w izolacji w posadzce i brzdach ściennych. Pojedyncze przybory podłączać w układzie tradycyjnym. Ciepła woda będzie przygotowywana w mieszkaniowych wymiennikach ciepłych (dla każdego mieszkania indywidualnie), zabudowanych na klatkach schodowych w szachtach instalacyjnych. Rozprowadzenie wody zimnej i ciepłej wykonać z rur o średnicach zgodnych z rysunkami.

Dla prawidłowej pracy instalacji ciepłej wody w mieszkaniach (zgodnie z rysunkami rzutów instalacji wodnej) należy zamontować przewód cyrkulacyjny pomiędzy wymiennikiem ciepłym, a najdalej położonym punktem czerpalnym. Cyrkulację prowadzić rurami PE-RT/Al/PE-RT $\Phi 16$, razem z rurami ciepłej i zimnej wody. Cyrkulację wpiąć w przewód ciepłej wody przed ostatnim przyborem. Wymienniki mieszkaniowe należy wyposażać w kompletny zestaw podłączeniowy składający się z pompy cyrkulacyjnej, oraz osprzętu, wskazanego przez producenta wymienników.

W mieszkaniach zaprojektowano zestawy WC kompakt, stojące z dolnoplukiem ceramicznym z deską sedesową twardą z zawiasami ze stali nierdzewnej. Włączenie płuczki ustępowej poprzez zawór kątowy 1/2" chrom z rozetą oraz wąż elastyczny. Do każdego mieszkania zaprojektowano po dwa zawory kątowe 1/2" odcinające do wpięcia pralki automatycznej i zmywarki domowej.

W pomieszczeniu kotłowni uzupełnianie zładu instalacji c.o. musi być wykonane przez wąż elastyczny, który po każdym napełnieniu instalacji należy zdemonstrować.

Przygotowanie ciepłej wody dla umywalki w kotłowni w elektrycznym podgrzewaczu pojemnościowym nad umywalkowym o poj. 5dm³.

Ze względu na znaczną rozszerzalność cieplną rur tworzywowych oraz ich małą sztywność, przy układaniu rur należy bezwzględnie przestrzegać zasad kompensacji wydłużeń poprzez zmianę kierunku prowadzenia rur oraz przez zastosowanie kompensatorów U-kształtowych. Przewody wykonane z rur PE-RT/Al/PE-RT należy układać luźno, łukami - nie przeszytniać rurociągu.

Przewody przechodzące przez ściany prowadzić w tulejach ochronnych. Miejsca nieosłonięte rurami peszel i izolacją (kształtki) odizolować od zaprawy warstwą miękkiego materiału. Przejścia przez strop nad piwnicą prowadzić w kołnierzach ognioszczelnych. Rurociągi mocować zgodnie z wytycznymi producenta. Przewody rozdzielcze prowadzić z minimalnym spadkiem 2‰ w kierunku przyłącza.

Przewody stalowe wody zimnej prowadzone po ścianach lub pod stropem mocować w odległościach nie większych niż podane w tabeli.

Średnice nominalne rury mm	Odległość pomiędzy punktami mocowania m
15 - 20	1,5
25 - 32	2,0

40 - 65	2,5-3,0
---------	---------

Przewody zaizolować cieplnie i przeciw roseniu.

Przewody instalacji zimnej wody w piwnicy zaizolować cieplnie izolacją THERMALEX o grubości 6 mm:

Przewody instalacji zimnej i ciepłej wody zaizolować cieplnie izolacją THERMALEX o grubości 6mm:

- dla rur prowadzonych nadtyńkowo: THERMAFLEX FRZ

- dla rur prowadzonych posadzkach i bruzdach ściennych: THERMACOMPACT S

Rurociągi należy zaizolować zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 2015r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie)

Odpowietrzenie instalacji odbywa się poprzez rozbiór wody z punktów czerpalnych na ostatniej kondygnacji. Spust wody odbywa się za pomocą króćca spustowego umieszczonego na przyłączy wody w budynku.

2.5. WYKONANIE ROBÓT I PRÓBA SZCZELNOŚCI DLA INSTALACJI WODNEJ

Instalacje wodne należy wykonać zgodnie z projektem, „Warunkami technicznymi Wykonania Robót Budowlano - Montażowych” cz. II, Instalacje sanitarne i przemysłowe, Przepisami Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

Po zamontowaniu instalacji należy przeprowadzić próbę szczelności przy ciśnieniu 1,5 razy większym od ciśnienia roboczego, nie większym jednak niż ciśnienie maksymalne poszczególnych elementów systemu. Próbę należy przeprowadzić jako wstępną i zasadniczą. Podczas próby wstępnej należy w okresie 30 minut wytworzyć dwukrotnie ciśnienie próbne w odstępach, co 10 minut.

Po ostatnim uzupełnieniu ciśnienia do wartości próbnej, w okresie następnych 30 minut ciśnienie nie powinno obniżyć się więcej niż o 0,6 bara.

Próba zasadnicza odbywa się zaraz po próbie wstępnej i trwa 2 godziny. W tym czasie dalszy spadek ciśnienia (od ciśnienia odczytanego po próbie wstępnej) nie powinien być większy niż 0,2 bara. Podczas próby szczelności należy również wizualnie sprawdzić szczelność złączy.

Wszystkie prace powinny być wykonane zgodnie z wytycznymi producenta.

2.6. ZABEZPIECZENIA ANTYKOROZYJNE

- armatura, podparcia, zawieszenia posiadają zabezpieczenia antykorozyjne fabryczne
- instalacje z polietylenu nie wymagają zabezpieczeń antykorozyjnych
- rurociągi ze stali ocynkowanej należy zabezpieczyć przed korozją malując farbą ochronną i zabezpieczyć otuliną przed roseniem

3. OPIS TECHNICZNY INSTALACJI KANALIZACYJNEJ

3.1 ILOŚĆ ODPROWADZANYCH ŚCIEKÓW DO KANALIZACJI SANITARNEJ

Ogólna ilość odprowadzanych ścieków równa będzie zapotrzebowaniu wody. Odpływ ścieków nastąpi przez projektowane studnie pośrednie, rewizyjne do istniejącej studni kanalizacyjnej na kolektorze miejskiej kanalizacji sanitarnej ks200.

Obliczeniowy przepływ ścieków z projektowanego obiektu obliczono na podstawie PN-EN 12056-2:

$$q_s = K(\sum DU)^{0,5} \quad K = 0,5 \text{ (współczynnik częstości)}$$

Niżej podaje się zgodnie z normą PN-EN 12056-2 wartości odpływów jednostkowych DU dla przyborów sanitarnych oraz średnice pojedynczych podejść odpowiadających podanym przyborom oraz przyłącza do odpowiednich pionów kanalizacyjnych.

Przybory sanitarne	DU	Ilość (ścieki sanitarne)	Średnica podejścia [m]
Ustęp ze zbiornikiem 6,0 l	2,0	89 szt	0,11
Umywalka	0,5	90 szt	0,04
Zlewozmywak	0,8	70 szt	0,05
Zmywarka domowa	0,8	70 szt	0,05
Brodzik prysznicowy z korkiem/wanna	0,8	70 szt	0,05
Pralka automatyczna do 6kg	0,8	70 szt	0,05
Wpust podłogowy Ø50	0,8	1 szt	0,05
Razem $\sum DU =$	144,0		

$$Q_s = 0,5 \times (447,8)^{0,5} = 10,58 \text{ dm}^3/\text{s}$$

Dobrano przewód odpływowy kanalizacji sanitarnej o średnicy $d_n = 0,15 \text{ m}$.

Z budynku ścieki bytowo-gospodarcze będą odprowadzane poprzez 4 wyjścia rurą PCV – U Φ 160mm z rdzeniem litym (rura kanalizacyjna kl. SN4 (SDR41) / SN8 (SDR34) do zewnętrznej kanalizacji) przyłączem do studni rewizyjnych, a następnie odcinkiem PVC-U Φ 200 do istniejącej miejskiej kanalizacji sanitarnej ks200.

3.2. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI KANALIZACJI SANITARNEJ

Przewiduje się, iż całość ścieków sanitarnych z budynku kierowana będzie do miejskiej kanalizacji sanitarnej.

Instalacja wewnętrzna wykonana będzie z rur kanalizacyjnych kielichowych PVC łączonych na uszczelkę gumową. Instalacja w budynku rozprowadzona jest podposadzkowo oraz pod stropem i po ścianach zgodnie z rysunkami rzutów. Wpięcia poszczególnych pionów kanalizacyjnych oraz odcinki zbiorcze zabezpieczone przed zamrożeniem w izolacji cieplnej wykonać pod stropem w piwnicy. Na każdym pionie należy zamontować czyszczak.

Piony kanalizacyjne zabudować w systemie niskoszumowym wraz z kształtkami i obejmami a przy ścianach zewnętrznych oraz na poddaszu nieogrzewanym należy zaizolować przeciwroszeniowo. Poszczególne piony prowadzić w zabudowie przy kominach oraz w bruzdach ściennych, a podejścia do przyborów w posadzce i pod tynkiem, zwłaszcza tam gdzie przewidziano położenie płytek ceramicznych. W miejscach gdzie przewody będą prowadzone po ścianach, należy mocować je specjalnymi obejmami. Instalację przewodów pionowych, podejść poziomych oraz rozmieszczenie obejm należy wykonać zgodnie z instrukcją montażową producenta. Należy zapewnić właściwe rozmieszczenie obejm akustycznych tłumiących drgania.

Napowietrzanie i odpowietrzanie instalacji kanalizacyjnej odbywać się będzie za pomocą wywiewek kanalizacyjnych wyprowadzonych ponad dach budynku.

Spadki podejść kanalizacyjnych wynikają z zastosowanych trójników łączących podejście kanalizacyjne z przewodem spustowym, lecz ma być nie mniejsze niż 2% celem zapewnienia grawitacyjnego spływu ścieków. Spadek przewodów poziomych kanalizacji sanitarnej utrzymać stały wynoszący 0,5% dla odpływu z krętek ściekowych oraz 2% po włączeniu pozostałych punktów.

Prowadzenie przewodów powinno być zgodne z zaleceniami norm: PN-81/C-10700 „Instalacje kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze”. Przewody kanalizacyjne powinny być układane kielichami w kierunku przeciwnym do kierunku odpływu ścieków. W miejscach, gdzie przewody kanalizacyjne przechodzą przez ściany lub stropy, pomiędzy ścianką rur a krawędzią otworu w przegrodzie budowlanej powinna być pozostawiona wolna przestrzeń wypełniona materiałem utrzymującym stale stan plastyczny.

Odgałęzienia przewodów odpływowych powinny być wykonane za pomocą trójników o kącie rozwarcia nie większym niż 45°. Przewody należy mocować do elementów konstrukcji budynku za pomocą uchwytów lub wsporników. Pomiedzy przewodem a obejmą należy stosować podkładki elastyczne tłumiące. Na pionach należy zastosować jedno mocowanie stale zapewniające przenoszenie obciążeń rurociągów oraz dodatkowo, co najmniej jedno mocowanie przesuwne.

W budynku wszystkie wpusty podłogowe muszą być zasyfonowane oraz posiadać zawór zwrotny w celu zabezpieczenia przed cofaniem się ścieków.

W pomieszczeniu technicznym (kotłowni gazowej) zabudować umywalkę, wpust podłogowy oraz wyjścia na odpływ z zaworów bezpieczeństwa, kondensatu z komina i kotła gazowego. Odpływ kondensatu z kotłów poprzez neutralizator.

Odpływ z zaworów spustowych z pionów instalacji c.o. doprowadzić do 3 studni kanalizacyjnych betonowych Φ 1000mm z pompami zatapialnymi do wody zanieczyszczonej typ MF154W 230V –ABS pełniącej funkcję przepompowni i studni schładzającej. Wyjście z przepompowni wykonać rurą Φ 40 PE100 do kanalizacji ciśnieniowej. Rury w posadzce piwnicy układać na starannie wyrównanym i zagęszczonym podłożu na podsypce wyrównawczej z piasku gruboziarnistego o grubości 10 cm. Z boków i nad rurą do wysokości 20 cm wykonać warstwę ochronną z gruntu sykiego, drobnego o dobrej zagęszczalności.

Przejścia przez mur wykonać w murze ochronnej, zabezpieczyć manszetami. Przejścia przez strop nad piwnicą prowadzić w kołnierzach ognioszczelnych. Wpęcie do studni kanalizacyjnych wykonać jako szczelne poprzez mufę przyłączeniową do studni betonowych.

Szczegółowe warunki układania przewodów kanalizacyjnych i polietylenowych wg instrukcji producenta.

Montaż studni zgodnie z wytycznymi producenta. Przy realizacji projektowanych robót wykonawcę obowiązuje przestrzeganie przepisów BHP z zakresu prac ziemnych, montażowych oraz transportowych. Do nadzorowania realizacji niniejszej inwestycji należy przewidzieć osoby posiadające odpowiednie przeszkolenie z zakresu BHP.

Projekt przyłącza kanalizacji sanitarnej wg odrębnego opracowania.

3.3. OPIS PROJEKTOWANEJ INSTALACJI WEWNĘTRZNEJ KANALIZACJI DESZCZOWEJ

Odprowadzenie wód deszczowych z dachu nastąpi poprzez system rynien i wpustów dachowych wg projektu architektury. Odprowadzenie wody z dachu poprzez system rur spustowych zewnętrznych do kanalizacji deszczowej, prowadzonych po ścianach zewnętrznych a następnie pod stropem w piwnicy na zewnątrz budynku do studzienek kanalizacyjnych spiętych z systemem odwodnienia terenu inwestycji. Spadek przewodów poziomych kanalizacji deszczowej wykonać wg profilu.

Na pionach należy zabudować rewizje hermetyczne. Rury w piwnicy zaizolować wełną mineralną o grubości 50mm z powłoką aluminiową.

Kanalizację wykonać z rur PVC-U Φ 160-200mm klasy SN4 - SN8 z rdzeniem litym stosowanych do kanalizacji zewnętrznej. Połączenia wykonać w systemie rur. Prowadzenie przewodów powinno być zgodne z zaleceniami norm: PN-81/C-10700 „Instalacje kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze”. Przewody kanalizacyjne powinny być układane kielichami w kierunku przeciwnym do kierunku odpływu ścieków. W miejscach, gdzie przewody kanalizacyjne przechodzą przez ściany lub stropy, pomiędzy ścianką rur a krawędzią otworu w przegrodzie budowlanej powinna być pozostawiona wolna przestrzeń wypełniona materiałem utrzymującym stale stan plastyczny. Przejścia przez mur wykonać w rurze ochronnej, zabezpieczyć manszetami. Przejścia przez strop nad piwnicą prowadzić w kołnierzach ognioszczelnych.

Ścieki z parkingu podziemnego odprowadzane będą rurą PVC-U Φ 160-200 z rdzeniem litym (rura kanalizacyjna kl.SN8 do kanalizacji zewnętrznej) poprzez odwodnienie liniowe z skrzynką zbiorczą i osadnikiem piasku, podczyszczenie w separatorze oleju i piasku typu MiniPEK A 0,4 (podejście Φ 160mm). Na wyjściu z budynku zabudować zawór zwrotny dwukłapowy KESSEL *Staufix DN200* lub równoważny. Podłączenie wpustów wykonać przez zamknięcie wodne, pokrywy wykonać jako hermetyczne.

Wpust parkingowy zabudować z dociskowym kołnierzem uszczelniającym ze stali nierdzewnej oraz z wkładką Multistop- zabezp. przed nieprzyjemnymi zapachami, pianą i robactwem.

Separator oleju i piasku typu MiniPEK A 0,4 służy do wychwytywania i gromadzenia zanieczyszczeń pozostawianych na posadzkach przez pojazdy mechaniczne, o pojemności części osadczej - 120 litrów i przepływie nominalnym ścieków: NS 1,2l/s.

Odwodnienie wjazdu do podziemnych parkingów wykonać poprzez zabudowę przed budynkiem odwodnienia liniowego Standard C L= 4,5mb B=135 mm H=243 mm, skrzynki odpływowej L=500mm H=580mm z koszem ocynkowanym.

Odwodnienie liniowe wyposażać w ruszt drabinkowy podwójny, ocynk. kl.C ryglowany.

Wpięcie do studni kanalizacyjnych wykonać jako szczelne poprzez mufę przyłączeniową do studni betonowych lub wkładkę „in-situ” do studni tworzywowych.

Montaż studni zgodnie z wytycznymi producenta. Przy realizacji projektowanych robót wykonawcę obowiązuje przestrzeganie przepisów BHP z zakresu prac ziemnych, montażowych oraz transportowych. Do nadzorowania realizacji niniejszej inwestycji należy przewidzieć osoby posiadające odpowiednie przeszkolenie z zakresu BHP.

Rury układać na starannie wyrównanym i zagęszczonym podłożu na podsypce wyrównawczej z piasku gruboziarnistego o grubości 10 cm. Z boków i nad rurą do wysokości 20 cm wykonać warstwę ochronną z gruntu sykiego, drobnego o dobrej zagęszczalności.

Przewody należy mocować do elementów konstrukcji budynku za pomocą uchwytów lub wsporników. Pomiedzy przewodem a obejmą należy stosować podkładki elastyczne. Na pionach należy zastosować jedno mocowanie stałe zapewniające przenoszenie obciążeń rurociągów oraz dodatkowo, co najmniej jedno mocowanie przesuwne.

Kanały deszczowe należy prowadzić ze spadkiem wynikającym z profili podłużnych w kierunku studzienek kanalizacji deszczowej.

3.4. BADANIE SZCZELNOŚCI INSTALACJI KANALIZACYJNYCH

Podejścia i przewody spustowe kanalizacji należy obserwować podczas przepływu wody odprowadzanej z dowolnie wybranych przewodów sanitarnych. Kanalizacyjne przewody odpływowe (poziome) odprowadzające ścieki należy powyżej kolana łączącego pion z poziomem napełnić całkowicie wodą i poddać obserwacji. Oddzielnie sprawdzać poszczególne odcinki kanalizacji a oddzielnie studzienki rewizyjne.

Po wykonaniu próby należy wszystkie złącza zabezpieczyć osypką z piasku w strefie kanałowej z odpowiednim zagęszczeniem.

Z próby należy spisać protokół i załączyć go do dokumentów odbiorowych, niezbędnych przy odbiorze końcowym.

Podczas wykonawstwa należy ściśle przestrzegać zaleceń zawartych w instrukcji wykonania instalacji, wydanych przez dostawcę, bądź producenta materiałów.

3.5. MONTAŻ, UKŁADANIE PRZEWODU NA DNIE KANAŁU

Przewody z PVC można montować przy temperaturze otoczenia od 0°C do 30°C, jednakże z uwagi na zmniejszoną elastyczność PVC w niskich temperaturach zaleca się wykonywać połączenia w temperaturze nie niższej niż +5°C. Sposób montażu przewodów powinien zapewniać utrzymanie kierunku i spadków zgodnie z projektem.

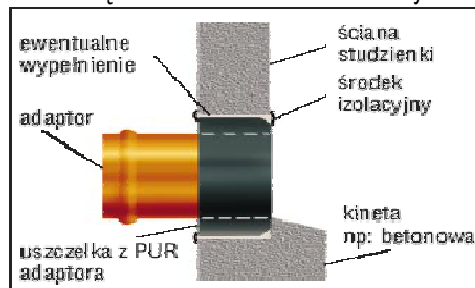
Przed opuszczeniem rur do kanału, należy sprawdzić ich stan techniczny – nie mogą mieć uszkodzeń, oraz zabezpieczyć je przed zanieczyszczeniem poprzez wprowadzanie do rur tymczasowych zamknięć.

Rury należy układać rozpoczynając od wylotu kierując kielichy ku górze na warstwie podsypki piaskowej gr. ok. 0,2 m oraz w obsypce piaskowej 0,3 m ponad wierzch rury. Przewód po ułożeniu powinien ściśle przylegać do przygotowanego podłoża piaskowego na całej swej długości. Złącza powinny zostać odsłonięte do czasu przeprowadzenia próby szczelności.

Przed rozpoczęciem robót ziemnych, trasę projektowanej kanalizacji należy wytyczyć i oznaczyć.

W przypadku zagłębienia odcinków kanalizacji na zewnątrz budynku mniej niż 1,2 m należy rurę zabezpieczyć cieplnie poprzez zastosowanie warstwy o grubości 30cm żużla wielkopiecowego lub ułożenie nad i po obu stronach rurociągu łupin styropianowych o gr. 5cm.

Włączenie kanalizacji przewodem z PVC do studni betonowej realizuje się poprzez stosowanie adapterów lub muf przyłączeniowych (jak na rys.). W tym celu należy w ścianie studni wykonać otwór o średnicy lekko mniejszej niż zewnętrzna średnica adaptera, oczyścić i wyrównać otwór, wcisnąć adapter tak, aby przez rozprężenie uszczelnić otwór, przestrzeń między adapterem a ścianką uszczelnić silikonem lub innym środkiem uszczelniającym.

Szczegółowe warunki układania przewodów kanalizacyjnych wg instrukcji producenta.

4. INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA

4.1 POTRZEBY CIEPLNE BUDYNKU

Potrzeby cieplne pomieszczeń określono w oparciu o następujące normy:

- PN-EN ISO 6946 „Komponenty budowlane i elementy budynku. Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła. Metodyka obliczeń.”,
- PN EN 12831 „Instalacje ogrzewcze w budynkach. Metoda obliczania projektowanego obciążenia cieplnego”,
- PN-82/B-02403 „Temperatury obliczeniowe zewnętrzne”,
- PN-82/B-02402 „Temperatury ogrzewanych pomieszczeń w budynkach”,
- PN-83/B-03430 „Wentylacja w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej”,
- PN-B-020025:1998 „Obliczanie sezonowego zapotrzebowania na ciepło do ogrzewania budynków mieszkalnych”.
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690).

Sumaryczne zapotrzebowanie cieplne na cele c.o. dla budynku wynosi: **244 kW**.

Obliczenia wykonano dla III strefy klimatycznej.

Założono pracę instalacji centralnego ogrzewania bez obniżen nocnych temperatury.

Wartości współczynników ciepła dla poszczególnych przegród zestawiono w charakterystyce energetycznej budynku.

Przy doborze urządzeń nie uwzględniono obniżen parametrów czynnika grzewczego.

4.2. SPRAWNOŚCI ENERGETYCZNE INSTALACJI

- sprawność regulacji i wykorzystania ciepła dla ogrzewania wodnego: 98%
- sprawność przesyłu ciepła: 96%
- sprawność wytwarzania ciepła w węźle cieplnym: 95%
- sprawność akumulacji: 100%

4.3. OPIS INSTALACJI CENTRALNEGO OGRZEWANIA

Źródłem ciepła dla projektowanej instalacji grzewczej będzie projektowany węzeł cieplny z 2 kotłami gazowymi o mocy 125kW każdy.

Instalacja zaprojektowana została jako wodna o parametrach nominalnych czynnika grzewczego 65/45°C. Instalacja grzewcza zasilana jest z kotłowni zlokalizowanej na parterze. Ciepło do poszczególnych mieszkań doprowadzane jest pionami zlokalizowanymi na klatkach schodowych. Piony prowadzone są w korytarzowych szachtach instalacyjnych w miejscach pokazanych na rzutach budynku.

Dla każdego mieszkania przewiduje się zastosowanie wymiennika mieszkaniowego. Dwufunkcyjne wymienniki z zaworem trójdrogowym realizującym priorytet c.w.u. oraz ilościową regulacją czynnika grzewczego, dostosowane są do indywidualnych rozliczeń użytkowników jak i energooszczędnej eksploatacji. Indywidualne zestawy przyłączeniowe z zaworami termostatycznymi umożliwiają uzyskanie znacznych oszczędności energii w wyniku nieprzegrzewania mieszkań, wykorzystywanie energii cieplnej wskutek zysków (zewn.) ciepła od nasłonecznienia i wewnętrznych eksploatacji. Zainstalowane indywidualne liczniki ciepła pozwolą na indywidualne rozliczenia zużytego ciepła. Każde

mieszkanie wyposażone jest w układ regulacyjny dostosowany do programowania dostarczania ciepła. Do obliczeń założono wymienniki typu Saturn firmy Meibes.

Kompaktowy węzeł mieszkaniowy obejmuje przewody zasilające i powrotne po stronie czynnika grzeijnego (c.o.) i ogrzewanego (c.w.u.) wraz z niezbędną armaturą, automatyką, licznikami, wymiennik ciepła oraz układ automatycznej regulacji c.o. Chwilowe odcinanie dopływu czynnika grzewczego do instalacji c.o. podczas poboru ciepłej wody, nie wpływa w znaczący sposób na odczucie komfortu cieplnego mieszkańców.

4.4. RUROCIĄGI

Zaprojektowano instalację centralnego ogrzewania dwururową, niskotemperaturową z wymuszonym obiegiem. Instalację w mieszkaniach wykonać z rur wielowarstwowych systemu KAN Therm lub innego równoważnego. Przewody w mieszkaniach należy rozprowadzić w posadzce w izolacji typu Thermocompact S (gr. 6 mm). Rury nad poziomem piwnicy należy układać na min. 5 cm warstwie styropianu aby uniknąć strat ciepła czynnika grzewczego. Wszystkie przejścia przez przegrody budowlane wykonać w tulejach ochronnych, uszczelniając je tworzywem plastycznym. W tulei nie może znajdować się połączenie na przewodzie. Przy przejściach przez przegrodę oddzielającą pomieszczenia o różnych strefach pożarowych należy zastosować kołnierze lub masę p.poż np. firmy Walraven lub Hilti (klatka schodowa-mieszkanie, kotłownia, piwnica).

Instalację rozdzielczą w piwnicy i piony wykonać z rur typu Steel Kan Therm lub równoważną. Instalację na poziomie piwnicy zabezpieczyć kablami grzeijnymi i izolacją systemową o grubości min 65mm.

W celu zabezpieczenia instalacji przed niekontrolowanym ruchem przewodów i powstaniu odkształceń należy wykonać kompensację, która umożliwi swobodne przejście wydłużeń liniowych przewodów. Przewody wykonane z rur wielowarstwowych należy układać luźno, łukami. Należy również zwrócić uwagę na rozmieszczenie podpór stałych i przestawnych oraz max. odległości pomiędzy podporami przesuwными w zależności od różnicy temperatur oraz średnicy przewodu. Maksymalne odległości montażu podparć rurociągów z rur wielowarstwowych podaje tabela:

Średnica rury	16×2	20×2,25	25×2,5	32×3	40×4	50×4,5	63×6
Maksymalne odległości między mocowaniami rurociągów [m]	1,2	1,3	1,5	1,6	1,7	2,0	2,2

Podparcia mogą być realizowane jako podpory przesuwne PP. Podpory przesuwne PP montuje się z zachowaniem wymaganych odległości z uwagi na utrzymanie ciężaru rurociągu (ograniczenie wyboczeń rur). Jeżeli wymagane miejsce umieszczenia podpory przesuwnej ogranicza wymaganą długość ramienia kompensacyjnego należy zastosować podparcie rurociągu od spodu zamiast podpory przesuwnej.

Punkty stałe powinny uniemożliwić jakiegokolwiek przemieszczenie rurociągów dlatego powinny być montowane przy złączach (po obu stronach złącza np. łącznika, trójnika). Podpory przesuwne nie powinny być montowane przy złączach gdyż, może prowadzić to do zablokowania ruchów termicznych rurociągu.

Podejścia do grzejników płytowych należy wykonać od ściany poprzez podejście rurką niklowaną oraz zawór odcinający zespolony. Połączenie grzejników drabinkowych należy wykonać poprzez podejście do baterii zaciskowej wraz z płytą montażową.

Instalacja odpowietrzana będzie przy pomocy zaworów odpowietrzających znajdujących się przy grzejnikach.

Rury w pomieszczeniach ogrzewanym należy zaizolować zgodnie z WT:

Lp.	Rodzaj przewodu lub komponentu	Minimalna grubość izolacji Ciepłej (materiał 0,035 W/(m · K))
1	Średnica wewnętrzna do 22 mm	20 mm
2	Średnica wewnętrzna od 22 do 35 mm	30 mm
3	Średnica wewnętrzna od 35 do 100 mm	równa średnicy wewnętrznej rury
4	Przewody i armatura wg poz. 1-3 przechodzące przez ściany lub stropy, skrzyżowania przewodów	½ wymagań z poz. 1-3
5	Przewody ogrzewań centralnych wg poz. 1-3, złożone w komponentach budowlanych między ogrzewanymi pomieszczeniami różnych użytkowników	½ wymagań z poz. 1-3

4.5. GRZEJNIKI

Jako elementy grzejne dobrano grzejniki płytowe z podejściem od dołu oraz grzejniki drabinkowe. Wielkości grzejników opisano na rzutach instalacji. Każdy grzejnik wyposażony jest fabrycznie w odpowietrznik oraz korek. Do obliczeń przyjęto grzejniki firmy Purmo (po dokonaniu ponownych obliczeń możliwe jest zastosowanie równoważnego grzejnika).

Każdy grzejnik podłączony z boku (drabinkowy) należy wyposażyć w zawór termostatyczny DN15 i odcinający grzejnikowy DN15 oraz głowice termostatyczną. Grzejniki podłączane od dołu należy wyposażyć w głowice termostatyczną oraz zawory odcinające zintegrowane DN15.

Regulacja wydajności cieplnej grzejników odbywać się będzie poprzez nastawy wstępne zaworów termostatycznych.

Podczas montażu rur i urządzeń instalacji c.o. należy przestrzegać wytycznych podanych przez producenta.

4.6. ARMATURA

- zawory regulacyjne
- zawory grzejnikowy termostatyczne,
- głowice termostatyczne,
- zawory grzejnikowe odcinające,
- automatyczne odpowietrzniki,

4.7. ODPOWIETRZENIE INSTALACJI I SPUST WODY INSTAL. GRZEWOCZEJ

Odpowietrzenie instalacji odbywa się za pomocą zaworów odpowietrzających umieszczonych na każdym grzejniku oraz automatycznych odpowietrznikach umieszczonych w najwyższych punktach instalacji.

Spust wody odbywa się za pomocą króćców spustowych w piwnicy i kotłowni.

5. TECHNOLOGIA ŹRÓDŁA CIEPŁA

5.1. BILANS CIEPŁA DLA KOTŁOWNI I WĘZŁA CIEPŁA

Zapotrzebowanie ciepła na cele grzewcze: ogrzewanie grzejnikowe i cwu zima:	380 kW
ogrzewanie grzejnikowe i cwu lato:	150 kW
ogrzewanie grzejnikowe i w okresie przejściowym:	200 kW

5.2. OPIS PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

W projektowanej kotłowni, dla zabezpieczenia potrzeb cieplnych budynku oraz układu przygotowania ciepłej wody użytkowej przewiduje się zastosowanie kondensacyjnych kotłów gazowych o łącznej mocy 250kW (Vitodens 200-W 125 lub równoważne) oraz węzeł cieplny o mocy 280kW. Zaprojektowane kotły należy wyposażyć w regulator Vitotronic 300-K MW2B. Źródło ciepła sterowane będzie automatycznie w trybie regulacji stałotemperaturowej.

Potrzeby grzewcze i przygotowania ciepłej wody użytkowej zimą pokrywane będą przez węzeł cieplny wspomagany kotłem, przy dużych rozbiorach cwu i niskich temperaturze zewnętrznej (-15÷-20°C), latem i w okresach przejściowych przez kotły grzewcze.

W pomieszczeniu kotłowni projektuje się węzeł ciepła o mocy 280kW zasilany z sieci ciepłowniczej o parametrach 135/70°C. Punkt pomiarowo rozliczeniowy należy zabudować za pierwszą ścianą w piwnicy. Należy go zabezpieczyć szafką metalową przed dostępem osób niepowołanych. Wymiennik ciepła i punkt pomiarowy stanowi własność Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Oświęcimiu.

Za wymiennikiem należy zabudować pompę Stratos 50/1-9 lub równoważną.

Parametry czynnika grzewczego z kotłowni - 70°C/50°C. Parametry czynnika grzewczego instalacji grzewczej każdego lokalu - 65°C/45°C. Minimalna temperatura zasilania instalacji w okresie letnim: 60°C.

W pomieszczeniu kotłowni projektuje się trzy zbiorniki buforowe wody grzewczej o pojemności 750l każdy (Vitocell 100 lub równoważne), połączone w układzie Tichelmana. Zbiorniki mają za zadanie pokrycie maksymalnego zapotrzebowania na czynnik grzewczy w okresie zimowym, pokrycie nierównomierności rozbiorów czynnika grzewczego w okresie letnim oraz zapewnienie niezbędnej ilości czynnika grzewczego dla prawidłowej pracy wymiennika w czasie ponownego uruchamiania źródła ciepła.

Instalacja zostanie rozdzielona na trzy obiegi grzewcze (klatka 1, klatka 2 – bezpośrednio z kotłowni, klatka 3 z 4). Na każdym obiegu należy zabudować zawory równoważące przepływ oraz pompę Statos 40/1-12 lub równoważną.

W klatce 1,2,3 należy zabudować po dwa piony zakończone spinką cyrkulacyjną, w ostatniej klatce instalacja zasilana jest z jednego pionu. Ciepło z pionów rozdzielone zostanie na wymienniki mieszkaniowe dla każdego mieszkania. Średnica obiegu dobrana została dla pokrycia potrzeb grzewczych i cwu.

Przejścia przez stropy i ściany z kotłowni i garażu wykonać jako p.poż.

5.3. ZABEZPIECZENIE KOTŁOWNI

5.3.1. Obieg c.o. – układ zamknięty

Dla obiegów c.o., oraz układu podgrzewania ciepłej wody użytkowej, projektuje się układ zamknięty. Zgodnie z PN-99/B-02414 urządzenia zabezpieczające instalację ogrzewania wodnego systemu zamkniętego stanowią:

a) zawór bezpieczeństwa dla kotła 125kW

Przyjmuje się zawór bezpieczeństwa typu SYR 1915, ϕ 1" $p_1=3,0\text{bar}$.

b) przeponowe naczynie wzbiorcze:

- Pojemność instalacji: 6350l,

- Pojemność zbiornika buforowego 2250l

Pojemność użytkowa naczynia:

$$V_u = 1,1 \cdot v \cdot \rho_1 \cdot \Delta v \text{ [dm}^3\text{]}$$

Przyjmuje się przeponowe naczynie wzbiorcze typ N800 firmy Reflex lub równoważny

rura wzbiorcza – wewnętrzna średnica rury wzbiorczej d [mm] powinna wynosić co najmniej:

Przyjmuje się rurę wzbiorczą DN25 dla naczynia N800.

5.4. NEUTRALIZATOR KONDENSATU

W celu neutralizacji skroplin ze spalin przyjęto neutralizator kondensatu.

5.5. WYMIENNIK MIESZKANIOWY

Zadaniem mieszkaniowych węzłów grzewczych jest zdecentralizowane przygotowanie c.w.u. w instalacji grzewczej obiektu i jednoznaczne opomiarowanie zużycia ciepła dostarczanego do mieszkania. Jest to realizowane poprzez priorytet hydrauliczny przygotowania c.w.u. nad c.o., w wyniku którego strumień energii dostarczany z jednofunkcyjnego źródła ciepła kierowany jest na cele grzewcze lub przygotowanie c.w.u. Procesem przełączania strumienia zawiaduje 3-drogowy, hydraulicznie sterowany zawór przełączająco-regulacyjny, który w chwili pojawienia się rozbioru c.w.u. kieruje strumień ciepły z pionu grzewczego do wymiennika c.w.u. stacji. Po zakończeniu rozbioru c.w.u. zawór przywraca przepływ strumienia ciepła na mieszkaniowy obieg grzewczy. Zawór sterujący priorytetem przygotowania c.w.u. ma charakterystykę wprost proporcjonalną do wielkości strumienia pobieranej ciepłej wody użytkowej. Komfortem cieplnym pomieszczeń steruje zawór regulacyjny c.o. stacji i regulator/programator temperatury pomieszczeń zabudowany w salonie nad włącznikiem światła. Strefowy zawór regulacyjny c.o. w stacji pełni również rolę kryzy regulacyjnej, dławiącej ciśnienie dyspozycyjne pionu grzewczego z poziomu niezbędnego do przygotowania c.w.u. na wymienniku do poziomu zapewniającego zachowanie autorytetu regulacyjnego grzejnikowych zaworów termostatycznych w pomieszczeniach. Ilościowa regulacja strefowa c.o. pozwala na dowolne kształtowanie komfortu cieplnego w ogrzewanych pomieszczeniach przez użytkownika, a zawory termostatyczne zapewniają stałe różnicowanie temperatur między pomieszczeniami.

Część wymienników mieszkaniowych należy wyposażyć w pompę cyrkulacyjną. Dla tych lokali należy zabudować zespół programatora z siłownikiem MR-6, w pozostałych mieszkaniach bez cyrkulacji zabudować zespół MR-3.

5.6. ZBIORNIK BUFOROWY

W celu zabezpieczenia szczytowych rozbiorów energii przez mieszkańców przyjęto trzy zasobniki buforowe Vitocell firmy Viessmann o pojemności 750l lub równoważny. Zbiorniki połączyć w układzie współprądowym Tichelmanna co zapewni równomierny rozdział wody grzewczej.

5.7. SYSTEM DETEKCJI GAZU

Kotłownia wyposażona zostanie w „System detekcji gazów ALPA” firmy „Atest Gaz”, sygnalizujący obecność tlenu węgla w kotłowni. W skład systemu wchodzi: centralka alarmowa ALPA, czujnik gazu oraz zawór szybko zamykający.

5.8. KOMINY I WENTYLACJA

Kominy

Do odprowadzenia spalin projektuje się zastosowanie wspólnego przewodu spalinowego o średnicy wewnętrznej 200mm. Każdy kocioł należy wyposażyć w klapę zamykającą kanał spalinowy podczas postoju kotła. Zastosowany system powinien posiadać wszystkie wymagane prawem dopuszczenia i certyfikaty.

Kanał nawiewny i wywiewny

Wg PN-B-02431-1 powierzchnia kanału nawiewnego – 5 cm² na każde 1000 W.

$$5 \times 250 / 1,163 \cong 1074 \text{ cm}^2$$

Należy wykonać otwór o wymiarach 310x350mm. Otwór wywiewny zapewniający wentylację grawitacyjną stanowi połowę pola nawiewu – stąd nie powinien być mniejszy od 534 cm².

Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń, oraz być wyposażone w samozamykacz.

5.9. AUTOMATYKA PRACY KOTŁOWNI I INSTALACJI C.O.

Należy zastosować regulację opartą o regulatorze kotłowym.

5.10. PRÓBY CIŚNIENIOWE

Po zakończeniu robót montażowych, a przed wykonaniem malowania i izolacji termicznej należy przeprowadzić próby ciśnieniowe rurociągów i ich połączeń, przy użyciu wody zimnej na ciśnienie próbne – 0,6 MPa. Czas trwania próby 30 minut. Po zakończeniu próby ciśnieniowej na zimno z wynikiem pozytywnym, należy przeprowadzić próbę na gorąco. Czas tej próby winien wynosić co najmniej 72 godziny, ciśnienie próby – 0,3 MPa.

5.11. ZABEZPIECZENIE ANTYKOROZYJNE I IZOLACJE CIEPLNE W KOTŁOWNI

Po wykonaniu prób szczelności rurociągów, z wynikiem pozytywnym, należy zabezpieczyć je antykorozyjnie poprzez:

- oczyszczenie do II-go stopnia czystości
- odtłuszczenie
- gruntowanie : emalia silikonowa na pyłe cynkowym o symbolu 7820-654-840
- nawierzchniowo : j.w. lecz o symbolu 7820-654-850

Rurociągi należy zaizolować zgodnie z WT t.j. otulinami prefabrykowanymi – watą mineralną oraz pianką poliuretanową, o następujących grubościach:

Średnica rury	Grubość izolacji [mm]
DN 20	20
DN 25	30
DN 32	30
DN 40	30

6. INSALACJA GAZU

Zakres instalacji obejmuje rozprowadzenie i doprowadzenie gazu niskiego ciśnienia do kotłów gazowych.

6.1. OPIS ROZWIĄZANIA

Instalacja wewnętrzna gazu rozpoczyna się za kurkiem głównym umieszczonym w szafce metalowej wentylowanej zlokalizowanej na ścianie budynku na wys. min 0,5 m nad poziomem terenu. Do skrzynki gazowej doprowadzono przyłącze gazowe (wykonane zgodnie z projektem stanowiącym odrębne opracowanie) zakończone kurkiem głównym. Za kurkiem głównym należy zabudować gazomierz miechowy. Wielkość punktu pomiarowego należy wykonać wg projektu przyłącza gazu.

W niezależnej skrzynce zabudować zawór szybkozamykający typ DN65. Zawór stanowi część Systemu Bezpieczeństwa Instalacji Gazu. Jego zadaniem jest wykrycie stężenia gazu przekraczającego określony poziom, uznawany za niebezpieczny, włączenie sygnalizacji optycznej ostrzegającej otoczenie o zaistniałej sytuacji zagrożenia wybuchem gazu. Sygnalizację optyczno-akustyczną zabudować w miejscu wskazanym przez inwestora. System umożliwia odcięcie dopływu gazu do budynku za pomocą zaworu szybkozamykającego, zamykanego impulsem elektrycznym. Detektor awaryjnego wypływu gazu zabudować w pomieszczeniu kotłowni.

Instalację wewnętrzną wykonać z rur stalowych bez szwu łączonych ze sobą metodą spawania gazowego o średnicach jak na rysunkach. Instalację należy prowadzić natynkowo pod stropem piwnicy. Połączenia rozłączne dopuszczalne są w miejscach połączenia armatury i urządzeń z rurą stalową. Połączenia gwintowane wykonywać z uszczelnieniem na gwincie. Jako materiał uszczelniający stosować taśmę teflonową lub pastę uszczelniającą. Przewody należy mocować do elementów konstrukcji budynków za pomocą uchwytów lub wsporników. Konstrukcja uchwytów lub wsporników ma zapewnić łatwy i trwały montaż instalacji, odizolowanie od przegród budowlanych i ograniczenie rozprzestrzeniania się drgań i hałasów w przewodach i przegrodach budowlanych. Pomiędzy przewodem a obejmą uchwytu lub wspornika stosować podkładki elastyczne. Konstrukcja uchwytów stosowanych do mocowania przewodów poziomych ma zapewniać swobodne przesuwanie się rur. Odstęp mocowania przewodów na podporach nie mogą być większe niż wynika to z wymiaru odpowiedniego dla materiału z którego wykonany jest przewód. W miejscach przejść rurociągów przez przegrody budowlane stosować tuleje ochronne o odpowiednio większych średnicach, przy czym w miejscach tych nie może być połączeń rur. Przestrzeń między rurociągiem a tuleją ochronną,

ma być wypełniona szczeliwem elastycznym. Tuleje przechodzące przez przegrodę budowlaną mają wystawać ok. 2cm. Tuleja ochronna ma być na stałe osadzona w przegrodzie budowlanej

Przewody instalacji gazowej prowadzić na powierzchni ścian w odległości co najmniej 10 cm od innych przewodów instalacyjnych, a na skrzyżowaniach z nimi w odległości 2 cm. Przewody gazowe prowadzone po elewacji budynku nie mogą krzyżować się z instalacją odgromową. Odległość przewodu instalacji odgromowej od przewodu gazowego, nie powinna być mniejsza niż 1,0 m.

Przed urządzeniem gazowym należy zabudować zawór odcinający i filtr gazowy. Kocioł połączyć na stałe z przewodem gazowym za pomocą dwuzłączki i zamontować zgodnie z instrukcją producenta.

Zastosowany kocioł i materiały do budowy instalacji gazowej powinny posiadać odpowiednie atesty i być przystosowane do spalania gazu ziemnego „E”.

6.2. ZAPOTRZEBOWANIE NA GAZ ZIEMNY

Instalacja gazu zasila w kotłowni dwa kotły gazowe o mocy 125 kW każdy. Zapotrzebowanie gazu dla kotłowni: $Q = 28$ [Nm³/h], ciśnienie robocze $p_{min} = 1,8$ [kPa], $p_{max} = 2,5$ [kPa].

Kocioł w okresie grzewczym pracuje dla potrzeb instalacji ogrzewczej oraz cwu. Latem - na potrzeby c.w.u.

6.3. ODPROWADZENIE SPALIN, WENTYLACJA WYWIEWNA

Czopuch i komin należy wykonać zgodnie z przepisami i zaleceniami producenta kotła. Do kotłowni należy doprowadzić powietrze poprzez kanał „zetowy”. Wentylacja wywiewna grawitacyjna z kotłowni odbywa się poprzez komin grawitacyjny. W pomieszczeniu gdzie zabudowano kotły zabrania się montażu wentylatora wyciągowego.

Kanał nawiewny oraz system spalinowy zestawiono w opracowaniu kotłowni.

6.4. ODBIORY

Instalacje gazową prowadzoną w budynku należy przedmuchać powietrzem w celu usunięcia ewentualnych zanieczyszczeń i sprawdzenia drożności przewodów, a następnie wykonać próbę szczelności. Próbę wykonuje się przez napełnienie przewodów powietrzem o ciśnieniu 0,1 MPa po uprzednim odłączeniu urządzeń. Przy próbie głównej pomiar spadku ciśnienia należy rozpocząć po upływie 15-30 minut od chwili napełnienia przewodów powietrzem. Czas ten jest niezbędny do wyrównania temperatury powietrza z temperaturą otoczenia. Jeżeli w ciągu 30 minut nie zaobserwuje się spadku ciśnienia na manometrze, instalację można uznać za szczelną. Jeżeli wynik próby jest ujemny, nieszczelne elementy instalacji należy wymienić względnie rozmontować, a przewody i złącza wykonać na nowo. Po wykonaniu próby z pozytywnym wynikiem z próby należy sporządzić protokół.

Manometr użyty do przeprowadzenia głównej próby szczelności powinien spełniać wymagania klasy 0,6 i posiadać świadectwo legalizacji.

Zakres pomiarowy manometru powinien wynosić :

0 – 0,16 MPa w przypadku ciśnienia próbnego wynoszącego 0,1 MPa.

W celu napełnienia gazem i uruchomienia instalacji konieczne jest wykonanie następujących czynności:

- podpisanie przez odbiorcę umowy o dostawie gazu,
- podłączenie do czynnej sieci,
- napełnienie gazem przyłącza,
- zainstalowanie układu reduktora z gazomierzem.

6.5. ZABEZPIECZENIE ANTYKOROZYJNE

Przewody gazowe po przeprowadzeniu z pozytywnym wynikiem próby szczelności należy zabezpieczyć antykorozyjnie poprzez:

- oczyszczenie z rdzy
- odtłuszczenie
- malowanie farbą podkładową
- malowanie farbą nawierzchniową

7. INSTALACJA WENTYLACJI MECHANICZNEJ

Budynek jest obiektem 6-kondygnacyjnym, z podziemiem. W podziemiu zaprojektowano garaż wielostanowiskowy dla mieszkańców budynku. Przewiduje się parkowanie samochodów osobowych, również wyposażonych w instalację LPG. Z garażu zaprojektowano wyjścia na 4 klatki schodowe przez przedsionki p.poż.. Garaż podziemny zostanie wyposażony w układ instalacji alarmowej sprzężonej z wentylacją mechaniczną wyciągową.

7.1. UKŁAD WENTYLACJI WYCIĄGOWEJ Z GARAŻU

W części podziemnej budynku znajduje się garaż na 35 stanowisk. W garażu przewiduje się wentylację mechaniczną wyciągową. Niezbędna ilość powietrza usuwanego zapewniającego niedopuszczenie do przekroczenia stężenia tlenu węgla:

$$V_z = \frac{E_{CO}}{(C_{COdop} - C_{COzew}) \cdot 10^{-6}} \cdot n, \quad m^3 / h$$

Oznaczenia:

E_{CO} – emisja tlenku węgla dla jednego pojazdu [m^3/h]

C_{COdop} – najwyższe dopuszczalne stężenie tlenku węgla [[ppm] – dzielnice mieszkaniowe **100 ppm**

C_{COzew} – stężenie tlenku węgla w powietrzu zewnętrznym [[ppm] – dzielnice mieszkaniowe **5 ppm**

n – ilość pojazdów – **35**

Obliczanie emisji tlenku węgla:

$$E_{CO} = (e_1 \frac{\tau}{3600} + e_2 \frac{s}{10000}) \cdot \varphi, \quad m^3 / (h \cdot pojazd)$$

Oznaczenia:

- τ - średni czas rozruchu pojazdu [s] - **$\tau = 20$ s**

- e_1 – emisja tlenku węgla na biegu jałowym [$m^3/h \times pojazd$] - **$0,55 m^3/h \times pojazd$**

- e_2 - emisja tlenku węgla podczas przejazdu samochodu przez garaż [$m^3/h \times pojazd$] - **$0,60 m^3/h \times pojazd$**

- s – długość drogi przejazdu przez garaż [m] - **$82,0$ m**

- φ – współczynnik jednoczesności ruchu pojazdów [h^{-1}] – przyjęto **0,6**

$$E_{CO} = (0,55 \frac{20}{3600} + 0,60 \frac{82}{10000}) \cdot 0,6 = 0,0048 \quad m^3 / (h \cdot pojazd)$$

$$V_z = \frac{0,0048}{(100 - 5) \cdot 10^{-6}} \cdot 35 = 1772 \quad m^3 / h$$

Wymagana ilość powietrza zewnętrznego dla garażu wynosi **1772 m³/h**.

Przy założeniu 1 krotności wymiany powietrza $/h^{-1}$: $1772 \times 2,85 = 3357 m^3/h$

Przyjęto ilość powietrza usuwanego powietrza : **3360 m³/h – 1 wymiana**

Wymagany spręż dyspozycyjny: 400 Pa

Powietrze usuwane będzie2 układami wyciągowymi za pomocą kanałów z blachy stalowej ocynkowanej, poprzez wentylatory kanałowe typu RS 60-35 EC SILEO firmy Systemair lub równoważny, o wydajności max. 1680 m³/h każdy.

Powietrze będzie usuwane w obrębie stanowisk postojowych. Przewiduje się montaż kratki wywiewnych pod stropem parkingu oraz 10 cm od posadzki. W normalnych warunkach będzie wywiewana połowa maksymalnej wartości czyli 1680 m³/h. W momencie wykrycia przez czujniki detekcji tlenku węgla wartości dopuszczalnej bądź wycieku autogazu wentylator przełączy się na drugi bieg tak by usunąć nadmiar szkodliwych gazów i obniżyć jego zawartość w powietrzu do wartości 100 ppm. Rozmieszczenie czujników detekcji na rzucie piwnicy.

Instalacja zostanie wyregulowana przy użyciu przepustnic powietrza zamontowanych przy kratkach wywiewnych. Regulacja wydajności wentylatorów i sterowanie 2 stopniami wydajności regulatorem obrotów (dodatkowo zabudować S-ET 10 zabezpieczenie termiczne silnika).

W celu ograniczenia hałasu wywołanego pracą wentylatora, na instalacji należy zabudować tłumiki kanałowe. Wyrzut powietrza na dachu przez wyrzutnie boczne zabezpieczone siatką przed insektami oraz zadaszeniem przed opadami deszczu i śniegu. Z garażu należy wyprowadzić kanały wentylacyjne na klatkę schodową.

Na przejściu kanału nawiewnego przez strop oddzielenia pożarowego należy zabudować klapę przeciwpożarową klasy EIS60 V370-HO-500x250 prod. Frapol lub równoważne. Wariant HO – podstawowy wariant klapy z ręcznie otwieraną i samoczynnie zamykaną przegrodą odcinającą oraz mechanicznym wyzwalaczem termicznym opartym na lutowanym lub szklanym termoelemencie. Rozlutowanie się termoelementu lutowanego lub pęknięcie termoelementu szklanego ESTI pod wpływem przekroczonej temperatury powoduje zamknięcie się klapy.

Na przejściu kanałami przez pomieszczenie garderoby w mieszkaniu IV piętra, należy obudować kanały wentylacyjne płytami ogniochronnymi i nierozprzestrzeniającymi ognia o klasie odporności EI60.

Nawiew powietrza do garażu należy przewidzieć poprzez bramę wjazdową – wymagana powierzchnia czynna perforacji : **$A_f = 0,7 m^2$** .

Kanały na odcinku wyrzutnia powietrza – wentylator należy zaizolować matami z wełny mineralnej o grubości 40mm z powłoką przeciwwilgociową.

7.2. PRZEWODY WENTYLACYJNE I ICH PROWADZENIE, UZBROJENIE

W garażu przewody prowadzone są w przestrzeni pustki podstropowej, mocowane na obejmach do słupów wsporczych, zgodnie z rysunkami rzutów i przekrojów.

Przewody i kształtki wentylacyjne wykonać z blachy stalowej ocynkowanej zgodnie z PN-B-03434 i PN-B-03410. Wymiary przewodów o przekroju prostokątnym i kołowym powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-EN-1505 i PN-EN-1506.

Przewody należy prowadzić zgodnie z rysunkami. Przy zmianie kierunku przepływu powietrza należy stosować łuki zgodnie z rysunkami, natomiast przy zmianie przekroju przewodu należy stosować zwężki - zgodnie z rysunkami. W miejscach rozdziału powietrza należy zastosować trójniki - nasady zgodnie z rysunkami. Kanaly prostokątne z stali zakończone będą kołnierzami z profili kołnierzowych. Połączenia przewodów wentylacyjnych z blachy powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-B-76002. Do uszczelniania złączy kołnierzowych stosować taśmę uszczelniającą korkową bądź plastikową. Przy montażu rur Spiro połączenia szczelne uzyskać stosując uszczelnienia dwuwargowe.

Podwieszenia przewodów wentylacyjnych wykonać zgodnie z normą BN-67/8865-26. Podpory przewodów wentylacyjnych wykonać zgodnie z BN-67/8865-25.

Podpory i podwieszenia w obrębie wentylatorów oraz w odległości nie mniejszej niż 15 m od źródła drgań powinny być wykonane z zastosowaniem podkładek z gumy. Do zawieszenia kanałów stosować pręty nagwintowane, szyny z otworami i amortyzatory gumowe. Wymagane pręty nagwintowane M8 i M10, (M8 – do 320 kg; M10 do 500 kg).

Wentylatory łączyć z instalacją za pomocą króćców elastycznych. Stosować klamry szybkozaciskowe montażowe. Króćce powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

Przy odbiorze urządzeń wentylacyjnych należy przestrzegać zalecenia normy PN-78/B-10440 oraz stosować się do „Warunków technicznych wykonania i odbioru instalacji wentylacyjnych” (zesz. nr 5).

Zgodnie z w/w zaleceniami należy sprawdzić: jakość wykonania połączeń, zamocowań i podwieszeń, sztywność ścianek przewodów, czystość przewodów, komór i elementów zakończających oraz szczelność przewodów wentylacyjnych i ich połączeń.

Należy przewidzieć otwory serwisowe w przewodach instalacji oraz możliwość demontażu elementu składowego instalacji celem umożliwienia czyszczenia instalacji. Między otworami rewizyjnymi nie powinny być zamontowane więcej niż 2 kolana lub łuki o kącie większym niż 45°. W przewodach poziomych odległość między otworami rewizyjnymi nie powinna być większa niż 10m. W przypadku odcinków przewodów pionowych otwory kontrolne powinny znajdować się w górnej i dolnej części każdego odcinka pionowego.

Sieć przewodów, jej podpory i podwieszenia muszą być tak obliczone pod względem wytrzymałościowym, aby były w stanie utrzymać dodatkowy ciężar wynikający z wprowadzania do wnętrza kanałów urządzeń do kontroli i czyszczenia, jak również obciążenia będącego skutkiem opierania się pracowników o kanały podczas pracy.

Minimalne wymiary otworów inspekcyjnych należy wykonać wg „WTWiO instalacji wentylacyjnych” (zesz. nr 5). Pokrywy rewizyjne stosować jako owalne wytłaczane z możliwością stałego dociśnięcia do ścianki kanału za pomocą pokrętła śrubowego.

Otwory serwisowe muszą być tak wykonane aby nie zmniejszać izolacyjności cieplnej, odporności ogniowej i nie zmieniać charakterystyki akustycznej instalacji. Zewnętrzna izolacja przewodów wentylacyjnych musi być wykonana w taki sposób, aby było możliwe właściwe użytkowanie otworów serwisowych.

Po montażu w celu oczyszczenia instalacji wentylacyjnej należy przedmuchać sieć przewodów.

Po zakończeniu robót montażowych celem sprawdzenia kompletności wykonanych prac należy:

- porównać elementy wykonanej instalacji z projektem,
- sprawdzić zgodność wykonania instalacji z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej,
- sprawdzić dostępność dla obsługi instalacji ze względu na działanie, czyszczenie i konserwację,
- sprawdzić czystość instalacji,
- sprawdzić kompletność dokumentów niezbędnych do eksploatacji instalacji.

Następnie należy przeprowadzić kontrolę skuteczności działania wentylacji i zrobić pomiary (wg PN-ISO 5221) celem uzyskania pewności że instalacja osiąga parametry projektowe i wielkości zadane zgodnie z wymaganiami. W protokole pomiarowym należy podać punkty (miejsca) pomiaru, ostateczne wyniki pomiarów i rodzaje zastosowanych przyrządów pomiarowych.

7.3. AUTOMATYKA

Układ detekcji stężenia tlenu węgla oraz wycieku LPG w garażu składa się z detektorów tlenu węgla i detektorów LPG włączonych do szafy sterowniczej wentylacji TW zlokalizowanej w przedsionkach. Wentylacja garażu odbywa się za pomocą wentylatora z regulacją wydajności, który pracuje ciągle z niższym stopniem wydatku, a w przypadku stężenia CO przekraczającego 100 ppm bądź wykrycia wycieku autogazu następuje przełączenie biegu wentylatora na wyższy stopień wydatku, tak by zapewnić przewietrzenie garażu. W przypadku stężenia CO przekraczającego 150 ppm następuje włączenie sygnalizatorów optycznych („Opuścić garaż. Nadmiar spalin”) i TS2 („Nie wchodzić. Nadmiar spalin”). W przypadku wykrycia wycieku autogazu następuje włączenie sygnalizatorów optycznych („Wyciek autogazu. Zachować ostrożność”).

W szafie TW znajdują się elementy zabezpieczeń oraz sterowania wentylatora i wyciągowego w garażu. Układ sterowania biegami wentylatora poprzez regulator obrotów (podłączenia należy sprawdzić w dokumentacji techniczno-ruchowej przed montażem).

Zasilanie tablicy sterowniczej wentylacji ujęto w branży elektrycznej. Połączenia urządzeń i elementów sygnalizacyjnych wykonać zgodnie z schematem układu sterowania z rysunku S-WM-03. Elewację tablicy rozdzielczej pokazano na rysunku w załączniku.

7.4. ZABEZPIECZENIE PRZED KOROZJĄ

Przewody i kształtki wentylacyjne z blachy ocynkowanej należy zabezpieczyć przed korozją w miejscach ubytku powłoki cynowej. Elementy nie ocynkowane (podpory, uchwyty itp.) czyścić do 2-go stopnia czystości wg PN-H/07050, malować farbą ftalową antykorozyjną podkładową, a następnie nawierzchniową.

7.5. WYTYCZNE BRANŻOWE

INSTALACJA ELEKTRYCZNA

Moc elektryczną doprowadzić do punktu zasilania zlokalizowanego bezpośrednio w sąsiedztwie wentylatora, detektorów gazu oraz szaf sterowniczych układu wentylacyjnego. Parametry zasilania podane na rysunku rzutu kondygnacji.

8. UWAGI

Całość robót wykonać zgodnie z projektem oraz z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych Tom II instalacje sanitarne i przemysłowe”.

Wszystkie elementy instalacji należy montować i eksploatować zgodnie z dokumentacją tych elementów.

Instalację wykonać zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (poz.1422) z późniejszymi.

Montaż urządzeń powinien być przeprowadzony przez firmę posiadającą odpowiednie przygotowanie zawodowe.

Wszystkie wykonane prace oraz proponowane materiały winny odpowiadać polskim normą, posiadać niezbędne atesty i spełniać obowiązujące przepisy.

Do zakresu prac Wykonawcy wchodzi próby urządzeń i instalacji wg obowiązujących norm i przepisów oraz oddanie ich do eksploatacji zgodnie z obowiązującą procedurą.

Wszystkie przejścia przez przegrody oddzielania p.poż. wykonać jako ognioszczelne o odpowiedniej klasie odporności ogniowej nie mniejszej niż przegrody.

Rysunki i część opisowa są dokumentami wzajemnie uzupełniającymi się.

Wymienione w wykazie elementów instalacji nazwy firm mają na celu wskazanie ich standardów technicznych i jakościowych. Możliwa jest - za zgodą projektanta - zmiana producenta/dostawcy przy zachowaniu ich parametrów technicznych i walorów jakościowych

9. OŚWIADCZENIE

Niniejszy projekt budowlany został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

mgr inż. Anna Żwirowska-Folga
nr uprawnień: MAP/0367/PWOS/08

mgr inż. Beata Gowin
nr uprawnień: SLK/1239/PWOS/06